

2. Σε δραστηριότητα όπως οι υπηρεσίες ιδιωτικής ασφάλειας βιομηχανικών εγκαταστάσεων, όπου ο νέος πάροχος υπηρεσιών ανέλαβε μόνον έναν από τους τέσσερις εργαζομένους της οικονομικής μονάδας (ήτοι, δεν ανέλαβε την πλειονότητα των εργαζομένων), δεν υπάρχουν πραγματικά στοιχεία τα οποία μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω εργαζόμενος διέθετε τέτοιες ειδικές δεξιότητες και γνώσεις ώστε να μπορεί να υποστηριχθεί ότι μεταβιβάστηκε στον πάροχο υπηρεσιών σημαντικό τμήμα του προσωπικού, από απόψεως δεξιοτήτων, και δεν μεταβιβάστηκαν άυλα αγαθά, μπορεί να συναχθεί ότι δεν υφίσταται μεταβίβαση οικονομικής οντότητας, ακόμη και όταν ο πελάτης εξακολουθεί να θέτει στη διάθεση του νέου παρόχου υπηρεσιών ορισμένα στοιχεία εξοπλισμού (συναγερμούς, κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης, υπολογιστή), λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της σχετικά μικρής οικονομικής αξίας της επένδυσης που συνιστά ο εν λόγω εξοπλισμός στο σύνολο της πράξης και, αφετέρου, του γεγονότος ότι δεν θα ήταν εύλογο, από οικονομικής απόψεως (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2020, Grafe και Pohle, C-298/18, σκέψη 32) ⁽³⁾, να ζητηθεί από τον πελάτη η αντικατάστασή του;
3. Εάν «το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται in concreto από το εθνικό δικαστήριο με γνώμονα τα κριτήρια που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο ([...] απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018, Colino Sigüenza, C-472/16, EU:C:2018:646, σκέψη 45 ⁽⁴⁾), [και απόφαση Grafe και Pohle, σκέψη 27]) και τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2001/23, οι οποίοι εκτίθενται, ιδίως, στην αιτιολογική της σκέψη 3», πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι «η οδηγία 2001/23 δεν έχει αποκλειστικό σκοπό τη διαφύλαξη, σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης, των συμφερόντων των εργαζομένων, αλλά επιδιώκει τη διασφάλιση δικαίως ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων τους, αφενός, και των συμφερόντων του διάδοχου, αφετέρου» (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, ISS Facility Services NV, C-344/18 ⁽⁵⁾, σκέψη 26, στην οποία επαναλαμβάνεται η κρίση που είχε διατυπωθεί με την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Alemo-Herron, C-426/11, σκέψη 25); ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ 2001, L 82, σ. 16).

⁽²⁾ EU:C:1997:141

⁽³⁾ EU:C:2020:121

⁽⁴⁾ EU:C:2018:646

⁽⁵⁾ EU:C:2020:239

⁽⁶⁾ EU:C:2013:521

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) την 1η Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-678/21 P)

(2022/C 148/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (εκπρόσωποι: S. Malynicz, BL, M. Maier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 24ης Φεβρουαρίου 2022 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναίρεσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2021 η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 1 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-679/21 P)

(2022/C 148/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (εκπρόσωπος: S. Malynicz, BL)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2022 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Sony Interactive Entertainment Europe Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 15 Δεκεμβρίου 2021 — VB κατά Comune di Portici

(Υπόθεση C-777/21)

(2022/C 148/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων πρωτοδίκως και νυν εκκαλών: VB

Καθού πρωτοδίκως και νυν εφεσίβλητος: Comune di Portici

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιβαίνει στα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η νομοθεσία του ιταλικού κράτους [εν προκειμένω, το άρθρο 93, παράγραφοι 1-bis και 7-bis, του decreto legislativo n. 285 del 1992 (νομοθετικού διατάγματος 285/1992)], η οποία απαγορεύει σε αυτοαπασχολούμενο εργαζόμενο που διαμένει στην Ιταλία για χρονικό διάστημα υπερβαίνον τις 60 ημέρες να κυκλοφορεί στο ανωτέρω κράτος με όχημα το οποίο είναι ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος και το οποίο ο αυτοαπασχολούμενος χρησιμοποιεί συνήθως για να μετακινείται και να κυκλοφορεί στα δύο κράτη μέλη, στο κράτος μέλος διαμονής και στο κράτος μέλος ταξινόμησης, με σκοπό την άσκηση του επαγγέλματός του (καθώς και για λόγους που αφορούν την ιδιωτική ζωή του);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Erfurt (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2022 — HK κατά Allianz Lebensversicherungs AG

(Υπόθεση C-2/22)

(2022/C 148/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Erfurt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: HK

Εναγομένη: Allianz Lebensversicherungs AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης, ιδίως στο άρθρο 31 της τρίτης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής⁽¹⁾ και στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής⁽²⁾, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας οι πληροφορίες για τον καταναλωτή παρέχονται πλήρως μόνο μετά την υποβολή αίτησης από τον καταναλωτή, ήτοι με το ασφαλιστήριο («σύστημα της παράδοσης του ασφαλιστηρίου συμβολαίου»);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Γεννάται εξ αυτού και μόνον του λόγου δικαίωμα εναντίωσης του καταναλωτή, ήτοι δικαίωμα ματαίωσης της σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης;

Θα μπορούσε να αντιταχθεί στο δικαίωμα αυτό ένσταση αποδυνάμωσης ή καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος ή υπόκειται η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος σε άλλα –ενδεχομένως χρονικά– όρια;